

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
ul. [redacted]

Sygn. Akt D/OSD/4/2009

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted]
z dnia 09 czerwca 2009r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w [redacted] w składzie:

Elżbieta Dąbrowska – Przewodnicząca
Agnieszka Matwiejczuk – Sędzia sprawozdawca
Ewa Sołowińska – Sędzia

Protokolant: [redacted]

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted]
[redacted]

po rozpoznaniu na rozprawie, sprawy przeciwko radcy prawnemu [redacted]
[redacted] wpisanej na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w Szczecinie

obwinionej o to, że:

1) świadcząc na rzecz [redacted] stałą obsługę prawną na podstawie umowy zlecenia
z 1.03.2004 r. zażądała od niego zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości
6.100 zł za reprezentowanie go w sprawie egzekucji z wniosku [redacted]
[redacted] które to wynagrodzenie nie było przewidziane w treści umowy, ani nie
było objęte żadnym innym dodatkowym porozumieniem między stronami,

**tj. o czyn z art. 28 ust. 3 w zb. z art. 29 ust. 1 zd 2 Kodeksu Etyki Radcy
Prawnego**

2) świadcząc na rzecz [redacted] stałą obsługę prawną na podstawie umowy zlecenia
z 1.03.2004 r. zażądała od niego zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości
6.100 zł za reprezentowanie go w sprawie egzekucji wszczętej przez ZUS, które to
wynagrodzenie nie było przewidziane w treści umowy, ani nie było objęte żadnym
innym dodatkowym porozumieniem między stronami,

**tj. o czyn z art. 28 ust. 3 w zb. z art. 29 ust. 1 zd 2 Kodeksu Etyki Radcy
Prawnego**

3) nie wystąpiła w ustawowym terminie do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji
Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z żądaniem aktualizacji informacji o zobowiązaniu
[redacted] po wydaniu prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy w [redacted]
z dnia 3.08.2006 r. oraz nie wystąpiła w ustawowym terminie do Krajowego Rejestru
Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z żądaniem usunięcia
informacji o zobowiązaniu [redacted] po uzyskaniu całkowitego zaspokojenia
w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego
Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w [redacted] pod sygn. [redacted]

tj. o czyn z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

orzeka

1. uznaje obwinioną radcą prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że świadcząc na rzecz [REDAKTOWANE] stałą obsługę prawną na podstawie umowy zlecenia z 1.03.2004 r. zażądała od niego zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości 6.100 zł za reprezentowanie go w sprawie egzekucji z wniosku [REDAKTOWANE] które to wynagrodzenie nie było przewidziane w treści umowy, ani nie było objęte żadnym innym dodatkowym porozumieniem między stronami, tj. o czyn z art. 28 ust. 3 w zb. z art. 29 ust. 1 zd 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego **i za czyn ten na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych).**
2. uznaje obwinioną radcą prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, świadcząc na rzecz [REDAKTOWANE] stałą obsługę prawną na podstawie umowy zlecenia z 1.03.2004 r. zażądała od niego zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości 6.100 zł za reprezentowanie go w sprawie egzekucji wszczętej przez ZUS, które to wynagrodzenie nie było przewidziane w treści umowy, ani nie było objęte żadnym innym dodatkowym porozumieniem między stronami, tj. o czyn z art. 28 ust. 3 w zb. z art. 29 ust. 1 zd 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego **i za czyn ten na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych).**
3. uznaje obwinioną radcą prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że nie wystąpiła w ustawowym terminie do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z żądaniem aktualizacji informacji o zobowiązaniu [REDAKTOWANE] po wydaniu prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE] tj. o czyn z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego **i za czyn ten na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) wymierza karę upomnienia.**
4. kosztami postępowania w kwocie 3.434,45 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] - Sąd obciąża radcę prawnego [REDAKTOWANE] na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Uzasadnienie

Niniejsze postępowanie dyscyplinarne przeciwko obwinionej – radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zostało wszczęte na skutek skargi z dnia 11.08.2006r. wniesionej w dniu 14.08.2006 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] przez p. [REDAKTOWANE]

Pokrzywdzony zarzucił obwinionej jako byłemu pełnomocnikowi: działanie w sposób uwłaczający godności wykonywanego zawodu; wyzysk w rozumieniu art. 388 k.c.; wyłudzenie dodatkowego wynagrodzenia za czynności zastępstwa procesowego, które nie miały miejsca; wystawienie faktur VAT ze wskazaniem pokrzywdzonego jako ich płatnika (zamiast dłużnika) oraz doliczenie podatku VAT; bezzasadną zapowiedź denuncjacji organom skarbowym oraz umieszczenie pokrzywdzonego w Krajowym Rejestrze Długów i Rejestrze Dłużników Niewypłacalnych przy braku jakichkolwiek przesłanek, a tym samym chęć sprowadzenia na pokrzywdzonego określonych dokuczliwości i przekroczenie granic wolności słowa.

Ponadto w piśmie z dnia 30.10.2006r. pokrzywdzony zarzucił obwinionej jednostronne podwyższenie wysokości wynagrodzenia ryczałtowego z kwoty 1000 zł netto do 2.500 zł netto miesięcznie przy niezmiennym nakładzie pracy, co było chęcią doprowadzenia do rozwiązania umowy zlecenia z uwagi na stan prowadzonych spraw.

Natomiast w piśmie z dnia 8.10.2007 r. pokrzywdzony zarzucił obwinionej także przekazanie informacji gospodarczej o jego zadłużeniu do Krajowego Rejestru Długów, pomimo że poprzez złożenie przez pokrzywdzonego do depozytu sądowego kwoty 42.238,75 zł jego zobowiązanie względem obwinionej wygasło zgodnie z art. 470 k.c. oraz że obwiniona nie wystąpiła niezwłocznie do Krajowego Rejestru Długów z wnioskiem o zmianę lub wykreślenie zobowiązania pokrzywdzonego z tego rejestru.

Dowód: - skarga pokrzywdzonego z dnia 11.08.2006 r. (k.2-10)
 - pismo pokrzywdzonego z dnia 30.10.2006 r. (k.172-179)
 - pismo pokrzywdzonego z dnia 8.10.2007 r. (k.461-179)

Ustosunkowując się do skargi pokrzywdzonego, obwiniona w piśmie z dnia 18.09.2006 r. wniosła o umorzenie postępowania i uznanie skargi za bezzasadną, wskazując, iż wszystkie zarzuty zawarte w skardze są chybione i nie polegają na prawdzie.

Dowód: - pismo obwinionej z dnia 18.09.2006 r. (k. 99-109)

Pismem z dnia 18.12.2006 r. obwiniona odpowiadając na pismo pokrzywdzonego z dnia 30.10.2006 r. podtrzymała w całości wszystkie dotychczasowe twierdzenia i złożone wyjaśnienia. Nadto wskazała, że w wyniku złożonego w dniu 22.09.2006 r. pozwu o zapłatę wobec skarżącego wydany został przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] XIII Wydział Gospodarczy w dniu 4.10.2006 r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na mocy którego orzeczono, iż skarżący ma zapłacić na jej rzecz kwotę 37.893,20 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W dniu 22.03.2007 r. obwiniona poinformowała Rzecznika Dyscyplinarnego, iż w sprawie o zapłatę wydany został w dniu 15.03.2007 r. przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] Wydział Gospodarczy wyrok mocą którego zasądzona została na jej rzecz kwota 37.193,20 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Dowód: - pismo obwinionej z dnia 18.12.2006 r. (k.356-359)

Postanowieniem z dnia 11.06.2007 r. o sygn. [REDAKTOWANO] Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi pokrzywdzonego, uznając iż brak jest podstaw do przypisania obwinionej naruszenia zarówno ustawy o radcach prawnych jak i Zasad Etyki Radcy Prawnego, a co za tym idzie brak jest podstaw do wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

Od powyższego postanowienia pokrzywdzony pismem z dnia 10.07.2007 r. wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [REDAKTOWANO] odwołanie.

Pokrzywdzony wniósł o uchylenie postanowienia w całości i przekazanie Rzecznikowi sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżonemu orzeczeniu zarzucił sprzeczność ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym; nienależyte uzasadnienie, w tym brak wskazania okoliczności, które Rzecznik uznał za udowodnione jak również dowodów, na których się oparł wydając rozstrzygnięcie, a w rezultacie nieustosunkowanie się do stanowiska pokrzywdzonego przedstawionego w zawiadomieniu o naruszeniu przez byłą pełnomocnik przepisów prawa i zasad etycznych; zarzucił też niepełną i powierzchowną analizę zgromadzonego materiału w sprawie, w tym także oparcie stanowiska wyłącznie na twierdzeniach strony przeciwnej oraz na korzystnym dla Niej wyroku Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] w związku z czym orzeczenie to według pokrzywdzonego obarczone było wadą braku obiektywizmu.

W odpowiedzi na odwołanie pokrzywdzonego [REDAKTOWANO] obwiniona pismem z dnia 27.09.2007 r. wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia i oddalenie odwołania pokrzywdzonego. Jednocześnie wskazała, iż Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANO]

Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 3.08.2007 r. [REDAKTOR] na skutek apelacji skarżącego zmienił w części wyrok Sądu Rejonowego w sprawie o zapłatę przeciwko skarżącemu i zasądził na rzecz obwinionej kwotę 20.040,00 zł wraz z odsetkami.

Postanowieniem z dnia 24 października 2007 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców w Szczecinie uchylił postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 11.06.2007 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia.

OSD wskazał, iż rozstrzygając skargę [REDAKTOR] Rzecznik winien wyłącznie rozważyć czy pełnomocnik dopuścił się naruszenia Zasad Etyki Radcy Prawnego, czy też do ich naruszenia nie doszło. Przedmiotem rozstrzygnięcia nie może być natomiast zasadność roszczeń cywilnoprawnych pełnomocnika wobec skarżącego. Ponadto OSD uznał, iż Rzecznik nie odniósł się należycie do zarzutów przedstawionych przez skarżącego, nie przytoczył bowiem podstaw faktycznych i prawnych swojego rozstrzygnięcia.

Postanowieniem z dnia 31.03.2008 r. Rzecznik Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOR] wszczął dochodzenie w sprawie.

W dniu 12.05.2008 r. Rzecznik Dyscyplinarny przedstawił obwinionej radcy prawnemu [REDAKTOR] zarzuty, które następnie zostały zmienione i przedstawione obwinionej w dniu 25.07.2008 r.

Rzecznik Dyscyplinarny postawił obwinionej zarzuty, iż naruszyła obowiązki etyczne określone w art. 28 ust. 3 i art. 29 ust. 1 zd. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, ponieważ w związku z zakończeniem stałej obsługi prawnej pokrzywdzonego zażądała od niego zapłaty kwoty 6.100 zł za reprezentowanie go w postępowaniu egzekucyjnym z wniosku [REDAKTOR] oraz kwoty 6.100 zł za reprezentowanie go w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym przez [REDAKTOR] które to wynagrodzenie nie było przewidziane w treści umowy zlecenia z dnia 01.03.2004 r., ani nie było objęte żadnym innym dodatkowym porozumieniem między pokrzywdzonym a obwinioną.

Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił obwinionej także to, iż naruszyła etyczny obowiązek dbałości o godność zawodu, ponieważ po wydaniu prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOR] z dnia 3.08.2007 r. na mocy którego została na jej rzecz zasądzona od pokrzywdzonego kwota 20.040,00 zł nie wystąpiła do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu w ustawowym terminie określonym w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14.02.2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych czyli niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, z żądaniem aktualizacji informacji o zobowiązaniu [REDAKTOR]

Nadto, że po całkowitym zaspokojeniu swojej wierzytelności wobec pokrzywdzonego w ramach postępowania egzekucyjnego [REDAKTOR] prowadzonego przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOR] co nastąpiło dn. 28.09.2007 r. nie wystąpiła do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z żądaniem usunięcia informacji o zobowiązaniu pokrzywdzonego w terminie określonym w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14.02.2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych, czyli niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni. Obwiniona złożyła bowiem wniosek o wykreślenie pokrzywdzonego z przedmiotowego rejestru dopiero dn. 4.12.2007 r. czyli ponad 2 miesiące po uzyskaniu zaspokojenia swojej wierzytelności.

Obwiniona wniosła o umorzenie postępowania.

W dniu 23.02.2009 r. Rzecznik Dyscyplinarny wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w zakresie zarzutów postawionych obwinionej we wszczętym dochodzeniu.

Na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2009 r. obwiniona radca prawny [REDAKTOR] złożyła odpowiedź na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego, datowaną na 28.04.2009 r. wraz z załącznikami: wnioskiem z dnia 19.09.2007 r. o sprostowanie wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] z dnia 03.08.2007r., [REDAKTOR]; kopią przelewu z dnia 15.02.2008 r. na kwotę 1.210 zł; postanowieniem Sądu Rejonowego w [REDAKTOR] z dnia 30.11.2007 r.; wezwaniem do zapłaty z dnia 06.02.2008 r.; wnioskiem do Sądu Rejonowego z dnia 24.01.2008 r.; postanowieniem Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] z dnia 20.11.2007 r., [REDAKTOR]

Rzecznik Dyscyplinarny podtrzymała treść wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Obwiniona nie przyznała się do zarzucanych czynów i wniosła o uwzględnienie wniosku o umorzenie postępowania.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1.03.2004 r. pokrzywdzony, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą [REDAKTOWANO] zawarł z obwinioną umowę zlecenia, której przedmiotem była stała obsługa prawna. W ramach przedmiotowej umowy pokrzywdzony zobowiązał się płacić obwinionej wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 1.000 zł netto miesięcznie. Strony umowy ustaliły w § 5, że „Poza wynagrodzeniem, o którym mowa w § 4 niniejszej umowy Zleceniobiorcy przysługują koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu sądowym i egzekucyjnym według poniższych zasad:

- a) *Strony ustalają wynagrodzenie radcy prawnego w prowadzonych sprawach w wysokości maksymalnej stawki wynikającej z aktualnie obowiązujących przepisów dotyczących wynagrodzenia adwokackiego i radcy prawnego, przy czym na dzień zawarcia niniejszej umowy jest to rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz.1349)*
- b) *Zleceniodawca zapłaci także Zleceniobiorcy inne uzasadnione koszty prowadzonej sprawy wymienione w spisie złożonym Sądowi zgodnie z art. 109 kpc,*
- c) *Zleceniobiorcy przysługują również pełne koszty wynagrodzenia we wszystkich sprawach zakończonych ugodami sądowymi lub pozasądowymi płatne po zawarciu ugody,*
- d) *Wysokość wynagrodzenia za zastępstwo procesowe w danej sprawie według zasad określonych powyżej ustala Zleceniodawca w spisie kosztów przedkładanych Sądowi lub organowi egzekucyjnemu, a ich termin i sposób zapłaty określony zostanie w wystawionej Zleceniodawcy fakturze VAT przez Zleceniobiorcę, przy czym wynagrodzenie to staje się natychmiast wymagalne w całości z dniem rozwiązania niniejszej umowy bez względu na stan sprawy”*

Umowa została zawarta na czas nieoznaczony, przy czym strony zastrzegły, że jej rozwiązanie może nastąpić za uprzednim 3-miesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca.

dowód: umowa zlecenia z dnia 1.03.2004 r. (k.11-12, 110-111)

W ramach świadczonej pomocy prawnej obwiniona reprezentowała pokrzywdzonego między innymi w sprawach dotyczących zadłużenia publicznoprawnego, wobec [REDAKTOWANO]

W sprawie zaległości w podatku od nieruchomości, gmina [REDAKTOWANO] wszczęła wobec pokrzywdzonego egzekucję administracyjną podatku od nieruchomości za ratę III i IV 2001 r. na podstawie tytułów wykonawczych [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] z dnia 18.02.2002r. Wskutek zbiegu tej egzekucji z egzekucją sądową Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia 22.10.2002 r., [REDAKTOWANO] orzekł, że obie egzekucje będą dalej prowadzone przez Komornika Sądowego Rewiru V przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANO]

Za pismem przewodnim z dnia 10.01.2003 r. administracyjny organ egzekucyjny – Naczelnik I Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANO] przekazał w/w komornikowi oba tytuły wykonawcze i jednocześnie zawiadomił go, że wierzyciel zawiesił postępowanie egzekucyjne do czasu rozstrzygnięcia wniosku o restrukturyzacji.

Przedmiotowa egzekucja była dalej prowadzona pod sygn. [REDAKTOWANO] Postanowieniem z dnia 8.02.2005 r. Komornik, z uwagi na ustalone miejsce zamieszkania pokrzywdzonego, uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia egzekucji i przekazał ją wg właściwości Komornikowi Sądowemu Rewiru III. Jednocześnie Komornik [REDAKTOWANO]

postanowieniem z dnia 7.03.2005 r. umorzył przedmiotową egzekucję, ponieważ z wnioskiem takim wystąpił wierzyciel.

W późniejszym czasie po stronie pokrzywdzonego powstały dalsze zaległości w zakresie podatku od nieruchomości – rata III i IV za 2003 r., objęte administracyjnym tytułem wykonawczym nr [REDAKTOWANE]. Z uwagi na istniejącą i rozstrzygniętą egzekucję, Naczelnik I Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE] za pismem przewodnim z dnia 30.09.2004r. przekazał także ten administracyjny tytuł wykonawczy Komornikowi Sądowemu Rewiru V przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE] który następnie na jego podstawie prowadził egzekucję pod sygn. [REDAKTOWANE]. Postanowieniem z dnia 8.02.2005 r. Komornik przekazała egzekucję wg właściwości Komornikowi Sądowemu [REDAKTOWANE] który prowadził ją dalej pod sygn. [REDAKTOWANE]. Pismem z dnia 20.06.2008 r. [REDAKTOWANE] jako wierzyciel wystąpiła z wnioskiem o umorzenie przedmiotowego postępowania egzekucyjnego, co nastąpiło w dniu 24.06.2008 r.

Równoległe z toczącymi się postępowaniami egzekucyjnymi, pokrzywdzony wystąpił z wnioskiem z dnia 02.08.2004 r. do [REDAKTOWANE] o rozłożenie zaległości na raty i umorzenie odsetek.

Wniosek ten został początkowo rozpatrzony odmownie decyzją z dnia 22.09.2004 r., [REDAKTOWANE] ale następnie wskutek odwołania pokrzywdzonego z dnia 28.09.2004 r. [REDAKTOWANE] w dniu 18.10.2004 r. zmienił pierwotną decyzję i rozłożył na raty płatność wraz z odsetkami.

W późniejszym czasie pokrzywdzony złożył kolejny wniosek z dnia 29.12.2004 r. o rozłożenie na raty pozostałej do spłaty zaległości w podatku od nieruchomości oraz o umorzenie odsetek, który został uwzględniony przez [REDAKTOWANE] w decyzjach z dnia 26.01.2005 r., nr [REDAKTOWANE] oraz nr [REDAKTOWANE]. O fakcie rozłożenia na raty istniejących zaległości decyzją z dnia 18.10.2004 r. [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] zawiadomił Komornika Sądowego [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE] a następnie na wniosek pokrzywdzonego z dnia 29.12.2004 r. wystąpił do tegoż komornika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do dnia 5.12.2005 r.

O fakcie rozłożenia na raty pozostałych do spłaty zaległości i umorzenia odsetek decyzjami z dnia 26.01.2005 r. [REDAKTOWANE] zawiadomił Komornika Sądowego [REDAKTOWANE] występując jednocześnie o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do dnia 5.12.2005r.

W aktach postępowania egzekucyjnego [REDAKTOWANE] – później [REDAKTOWANE] znajduje się pełnomocnictwo udzielone obwinionej przez pokrzywdzonego w dniu 13.01.2005 r. obejmujące umocowanie do reprezentowania pokrzywdzonego w „sprawie o zapłatę w postępowaniu egzekucyjnym [REDAKTOWANE]

- dowód:**
- zawiadomienie [REDAKTOWANE] o zajęciu z dnia 26.03.2002 r. (k.556)
 - pismo [REDAKTOWANE] z dnia 10.01.2003 r. (k.557)
 - pismo [REDAKTOWANE] z dnia 9.12.2002 r. (k.558)
 - zawiadomienie [REDAKTOWANE] z dnia 20.02.2003 r. [REDAKTOWANE] (k.559)
 - postanowienie [REDAKTOWANE] z dnia 8.02.2005 r. [REDAKTOWANE] (k.566)
 - postanowienie [REDAKTOWANE] z dnia 7.03.2005 r. [REDAKTOWANE] (k.567)
 - tytuł wykonawczy nr [REDAKTOWANE] (k. 570-573)
 - zawiadomienie [REDAKTOWANE] o zajęciu z dnia 2.04.2004 r. (k.569)
 - postanowienie [REDAKTOWANE] z dnia 23.07.2004r. [REDAKTOWANE] (k.568)
 - pismo [REDAKTOWANE] z dnia 30.09.2004r. (k.578)
 - postanowienie Komornika Sądowego [REDAKTOWANE] z dnia 8.02.2005 r. [REDAKTOWANE] (k.591)

- zawiadomienie Komornika Sądowego [redacted] z dnia 22.02.2005 r. [redacted] (k.592)
- postanowienie Komornika Sądowego [redacted] z dnia 24.06.2008 r. [redacted] (k.593)
- decyzja [redacted] z dnia 22.09.2004 r.(k.268-269)
- odwołanie pokrzywdzonego z dnia 28.09.2004 r. (k.270)
- decyzja [redacted] z dnia 18.10.2004 r.(k.271, 562-663, 583-584)
- pismo [redacted] z dnia 17.12.2004 r.(k.273,560)
- pismo pokrzywdzonego do [redacted] z dnia 29.12.2004 .r (k.275)
- pismo [redacted] z dnia 31.01.2005 r.(k.277)
- pismo [redacted] z dnia 31.01.2005 r.(k.587)
- pełnomocnictwo (k.586)

W sprawie zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, pokrzywdzony wystąpił [redacted] z wnioskiem z dnia 8.11.2002r. o ich restrukturyzację na podstawie ustawy z dnia 30.08.2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.

Decyzją [redacted] zaległości te , poza częścią finansowaną przez ubezpieczonego, zostały objęte wnioskowaną restrukturyzacją. Jednocześnie w decyzji tej wskazano, że należności z tytułu ubezpieczenia społecznego, w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego winny być uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30.08.2002r.

Pokrzywdzony wnioskiem z dnia 16.01.2003r. po raz kolejny wystąpił o rozłożenie na raty pozostałych zaległości. W rezultacie umową nr 62/03 z dnia 26.02.2003 r. [redacted] dokonał rozłożenia na raty zaległości w niej określonych, zastrzegając jednocześnie, że pokrzywdzony ma obowiązek zapłacić do 31.03.2003 r. zaległości z tytułu składek finansowanych przez ubezpieczonego oraz z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, które nie były objęte restrukturyzacją, zaś niedokonanie tej zapłaty spowoduje rozwiązanie umowy o rozłożeniu na raty.

Wnioskiem z dnia 5.06.2003 r. pokrzywdzony wystąpił z wnioskiem o rozłożenie na raty części składek nieobjętych restrukturyzacją. ZUS w odpowiedzi z dnia 20.06.2003 r. wskazał, że rozłożenie zaległości na raty może dotyczyć wyłącznie składek finansowanych przez płatnika, a to już nastąpiło umową z dnia 26.02.2003 r. Wskazał przy tym, że w związku z nowelizacją ustawy z dnia 30.08.2002r. należności z tytułu ubezpieczenia społecznego, w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz tytułu ubezpieczenia zdrowotnego winny być uregulowane w ciągu 11 miesięcy od dnia otrzymania decyzji nr [redacted]

Decyzją z dnia 9.04.2004 [redacted] umorzył postępowanie restrukturyzacyjne wobec pokrzywdzonego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30.08.2002 r. czyli z powodu niespełnienia warunków restrukturyzacji.

Od tej decyzji pokrzywdzony wniósł odwołanie z dnia 5.05.2004 r. do Sądu Okręgowego [redacted] który wyrokiem z dnia 2.03.2005 r., [redacted] oddalił to odwołanie.

W dniu 2.03.2005 r. obwiniona, działając jako pełnomocnik pokrzywdzonego, wystąpiła z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia przedmiotowego wyroku Sądu Okręgowego [redacted] i wniosła od niego apelacje z dnia 13.04.2005r.

W międzyczasie decyzją nr [redacted] z dnia 31.03.2005 r. [redacted] określił wysokość należności z tytułu nieopłaconych przez pokrzywdzonego składek na ubezpieczenie społeczne, a następnie wystawił w dniu 25.05.2005 r. administracyjne tytuły wykonawcze od [redacted] do [redacted] które zostały doręczone pokrzywdzonemu w dniu 6.06.2005 r., wszczynając w ten sposób egzekucję administracyjną.

Pismem z dnia 8.06.2005r. obwiniona cofnęła apelacje dnia 13.04.2005 r. wskazując, że pokrzywdzony wystąpił z wnioskiem o rozłożenie spłaty zaległości na raty. W rezultacie Sąd Apelacyjny [redacted] postanowieniem z dnia 17.06.2005 r., [redacted] umorzył postępowanie apelacyjne.

Na wniosek pokrzywdzonego z dnia 8.06.2005 r. [REDAKTOR] pismem z dnia 25.07.2005 r., znak [REDAKTOR] wskazał, że pozytywne rozpatrzenie tego wniosku jest uzależnione od dokonania przez pokrzywdzonego zapłaty do dnia 2.09.2005 r. zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie ponad 52.000 zł. Z kolei [REDAKTOR] przychylił się do wniosku pokrzywdzonego i zawiesił prowadzone postępowanie egzekucyjne do dnia 2.09.2005r.

Pismami z dnia 8.08.2005 r. i 8.09.2005 r. pokrzywdzony zwracał się do ZUS o rozłożenie na raty spłaty powyższej zaległości, wskazując, że nie jest w stanie dokonać jej jednorazowej zapłaty do 2.09.2005 r.

Pismem z dnia 23.09.2005 r. ZUS wskazał pokrzywdzonemu, że nie ma prawnych możliwości uwzględnienia jego wniosku o rozłożenie na raty, gdyż udzielenie ulgi w spłacie może dotyczyć wyłącznie należności z tytułu składek finansowanych przez płatnika, a bezwzględnym warunkiem udzielenia takiej ulgi jest spłacenie składek w części finansowanej przez ubezpieczonego.

- dowód:** - wniosek z dnia 8.11.2002 r. o restrukturyzację (k.278)
- decyzja ZUS z dnia 20.12.2002 r. znak [REDAKTOR] (k.279)
 - wniosek z dnia 16.01.2003 r. o rozłożenie na raty (k.280)
 - umowa nr 62/03 z dnia 26.02.2003 r. (k.281-282)
 - wniosek z dnia 5.06.2003 r. o rozłożenie na raty (k.283)
 - odpowiedź ZUS z dnia 20.06.2003 r. (k.284)
 - decyzja ZUS z dnia 9.04.2004 r. o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego (k. 285)
 - odwołanie z dnia 5.05.2004 r. do Sądu Okręgowego (k.286)
 - wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2.03.2005 r. [REDAKTOR] z uzasadnieniem (k.287)
 - wniosek o sporządzenie uzasadnienia z dnia 2.03.2005 r. (k.87)
 - apelacja z dnia 13.04.2005r. (k. 89,288)
 - decyzja ZUS nr [REDAKTOR] z dnia 31.03.2005 r. (k. 291)
 - cofnięcie apelacji z dnia 8.06.2005 r. 9k.88,289)
 - postanowienie Sądu Apelacyjnego [REDAKTOR] z dnia 17.06.2005r. [REDAKTOR] (k.290)
 - wniosek pokrzywdzonego z dnia 8.06.2005r. (k.90-91,292)
 - [REDAKTOR] z dnia 25.07.2005 r. znak [REDAKTOR] (k.293-294)
 - [REDAKTOR] o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (k.295)
 - wnioski z dnia 8.08.2005 r. i 8.09.2005 r. o rozłożenie (k.92-94, 296-297)
 - pismo ZUS z dnia 23.09.2005r.(k.298)

Pismem z dnia 17.02.2006 r. pokrzywdzony wypowiedział umowę zlecenia z dnia 1.03.2004 r., która uległa rozwiązaniu z dniem 31.05.2006 r., po upływie 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia.

dowód: wypowiedzenie z dnia 17.02.2006 r. (k.166)

Po koniec okresu wypowiedzenia obwiniona przygotowała i wręczyła pokrzywdzonemu „wykaz i stan prowadzonych przez kancelarię spraw sądowych i komorniczych na dzień 31 maja 2006 r.” z wyszczególnieniem etapu na jakim one się znajdują, dochodzonych lub zasądzonych kwot oraz należnego jej wynagrodzenia za każdą z tych spraw. Łączna kwota tego wynagrodzenia wyniosła 37.893,20 brutto.

Odbiór powyższego zestawienia wraz z dokumentacją spraw został pokwitowany przez pokrzywdzonego w dniu 28.06.2006r.

dowód: - wykaz i stan prowadzonych przez kancelarię spraw sądowych i komorniczych na dzień 31 maja 2006 r. (k.13-15, 163-165)

- zeznania pokrzywdzonego (k.529-532)

- wyjaśnienia obwinionej (k.504-51-, 537-539)

Dnia 7.07.2006 r. obwiniona wystawiła na rzecz pokrzywdzonego fakturę VAT nr 40/2006, którą następnie pokrzywdzonemu doręczyła. W treści faktury, pod pozycjami od 1 do 19 zostały wyszczególnione sprawy wymienione wcześniej przez obwinioną w wykazie na dzień 31 maja 2006 r.

Pod poz. 11 faktury ujęta została kwota 5.000 netto (6.100 brutto) z tytułu „ koszty zastępstwa procesowego w pos. egz. Urząd Gminy [redacted] sygn. [redacted]

Pod pozycjami 12. i 13. w/w faktury zostały ujęte odpowiednio kwoty 2.400 zł i 1.200 zł netto (2.928 zł i 1.464 zł brutto) z tytułu „ koszty zastępstwa procesowego w sprawie sygn. akt [redacted] restrukturyzacja” i „koszty zastępstwa procesowego w sprawie sygn. [redacted] restrukturyzacja”.

Po pozycją 14. w/w faktury została ujęta kwota 5.000 zł netto (6.100 zł brutto) z tytułu „koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym sygn. akt [redacted] zaległe składki”.

Pokrzywdzony, nie zgadzając się z obowiązkiem zapłaty kwoty , na jaką opiewała faktura nr 40/2006 z dn. 07.07.2006 r., odesłał ją do obwinionej w dniu 13.07.2006 r., za pismem przewodnim najprawdopodobniej omyłkowo datowanym na 13.06.2006 r.

Dnia 19.07.2006 r. obwiniona wystosowała do pokrzywdzonego wezwanie do zapłaty kwoty 37.893,20 zł, do którego została załączona faktura [redacted] z 7.07.2006 r. W treści tego wezwania wskazywała również, że:

- po bezskutecznym upływie 30 dni od doręczenia niniejszego wezwania wystąpi ze stosownym wnioskiem o wpisanie zobowiązań pokrzywdzonego do Krajowego Rejestru Długów-Biura Informacji Gospodarczej, zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 14.02.2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr.50, poz.424 z 2003 r. z późn. zm.);
- w oparciu o art. 56 ustawy z dn. 20.08.1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 17, poz.209 z 997 r., z późn.zm.) wystąpi z wnioskiem o wpisanie pokrzywdzonego do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych, prowadzonego przez Sąd Rejonowy Wydział Gospodarczy w [redacted]
- w razie nieuregulowania należności w terminie 28 dni od otrzymania niniejszego wezwania do zapłaty na podstawie art. 89a-89b ustawy a dn. 11.03.2004 r. podatku od towarów i usług (Dz. U. Z 2004 r. Nr 54 poz. 535 z późn. zm.) uzna przedmiotową wierzytelność i odpisze jako nieściągalną oraz zawiadomi o tym właściwy Urząd Skarbowy.

Pokrzywdzony pismem z dn. 26.07.2006 r. ponownie odesłał obwinionej fakturę VAT nr. 40/2006.

- dowód:**
- faktura VAT nr 40/2006 z dnia 07.07.2006 r. (k.16-17, 168-169)
 - pismo pokrzywdzonego z dn. 13.06.2006 r. z dowodem nadania dn.13.07.2006 r. (. 18, 167)
 - wezwanie do zapłaty z dn. 19.07.2006 r. (k.19,113)
 - pismo pokrzywdzonego z dn. 26.07.2006 r. (k.20,112)

Wobec braku zapłaty powyższej faktury, obwiniona złożyła do sądu pozew o zapłatę. Dnia 04.10.2006 r. Sąd Rejonowy [redacted] wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym [redacted] Wskutek wniesienia przez pokrzywdzonego zarzutów, po rozpoznaniu sprawy, tenże Sąd wydał w dniu 15.03.2007 r. wyrok zasądający od pokrzywdzonego na rzecz obwinionej kwotę 37.193,20 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu [redacted] Od tego wyroku pokrzywdzony wniósł apelację, która została częściowo uwzględniona przez Sąd Okręgowy [redacted] który wyrokiem z dnia 03.08.2007r. zmienił wyrok sądu I-ej Instancji w ten sposób, że zasądził od pokrzywdzonego na rzecz obwinionej kwotę 20.040,00 zł [redacted] Wyrok ten z chwilą wydania był prawomocny i wykonalny.

- dowód:** - nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 4.10.2006 r. [REDAKTOWANE] (k.360)
- wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 15.03.2007 r. z uzasadnieniem, [REDAKTOWANE] (k.402-409)
 - wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3.08.2007 r. z uzasadnieniem [REDAKTOWANE] (k.451-459)

Wnioskiem z dnia 19.09.2007 r. obwiniona wystąpiła do Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] o sprostowanie wyroku wydanego w dniu 03.08.2007 r., sygn. akt [REDAKTOWANE] poprzez usunięcie oczywistej omyłki zaszłej w określeniu wysokości zasądzonej od pokrzywdzonego kwoty, tj. by w miejsce kwoty „20040zł” wpisać „21059,83 zł”. Postanowieniem z dnia 20.11.2007 r. Sąd Okręgowy [REDAKTOWANE] dokonał sprostowania wyroku zgodnie z wnioskiem obwinionej.

W dniu 23.10.2006 r. obwiniona złożyła wniosek o wszczęcie postępowania zabezpieczającego na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 4.10.2006 r. Pismem z dnia 2.11.2006 r. [REDAKTOWANE] Komornik Sądowy [REDAKTOWANE] Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] zawiadomił pokrzywdzonego o wszczęciu postępowania zabezpieczającego i o zajęciu rachunku bankowego.

Dnia 14.11.2006 r. pokrzywdzony dokonał wpłaty do depozytu sądowego 42.238,75 zł, stanowiącej kwotę zasądzoną od niego na rzecz obwinionej nakazem zapłaty z dnia 4.10.2006 r. Jednocześnie pokrzywdzony złożył wniosek do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] o wyrażenie zgody na złożenie w/w kwoty do depozytu sądowego. Postanowieniem z dnia 1.02.2007 r. [REDAKTOWANE] Sąd zezwolił pokrzywdzonemu na złożenie do depozytu sądowego kwoty 42.238,75 zł oraz stwierdził upadek zabezpieczenia dokonanego na podstawie nakazu zapłaty z dnia 4.10.2006 r. O dokonaniu wpłaty do depozytu sądowego, pokrzywdzony zawiadomił Komornika prowadzącego postępowania zabezpieczające w dniu 14.11.2006 r., czyli w dniu przedmiotowej wpłaty. Komornik pismem z dnia 23.11.2006 r. dokonał zajęcia wierzytelności pokrzywdzonego wobec Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z tytułu tego depozytu.

- dowód:** - wniosek obwinionej o wszczęcie postępowania zabezpieczającego z dnia 23.10.2006 r. (k. 595)
- zawiadomienie z dnia 2.11.2006 r. o wszczęciu postępowania zabezpieczającego i o zajęciu rachunku bankowego, [REDAKTOWANE] (k.596)
 - postanowienie Sadu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 1.02.2007 r. [REDAKTOWANE] (k.469-470)
 - pismo pokrzywdzonego do komornika z dnia 14.11.2006 r. (k. 599)
 - zajęcie wierzytelności wobec [REDAKTOWANE] z dnia 23.11.2006 r. (k.601)
 - wniosek obwinionej z dnia 19.09.2007r. o sprostowanie wyroku
 - postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 20.11.2007r. o sprostowaniu

Na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] z dnia 3.08.2007 r., obwiniona złożyła wniosek z dnia 16.08.2007 r. o wszczęciu postępowania egzekucyjnego wobec pokrzywdzonego. Pismem z dnia 24.08.2007 r. [REDAKTOWANE] komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] zawiadomił pokrzywdzonego o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, dokonując jednocześnie zajęcia wierzytelności pokrzywdzonego wobec Sądu Rejonowego o wypłatę złożonego depozytu.

Pokrzywdzony pismem z dnia 5.09.2007 r. wystąpił do komornika o powstrzymanie się z dokonywaniem dalszych czynności w sprawie w oparciu o art. 822 k.p.c. oraz o obciążenie kosztami egzekucji obwinioną.

Pokrzywdzony powołał się w tym piśmie na fakt złożenia do depozytu, które zgodnie z art. 470 k.c. ma takie same skutki jak spełnienie świadczenia i zobowiązuje wierzyciela do zwrotu dłużnikowi kosztów złożenia. Komornik pismem z dnia 24.09.2007 r.

zawiadomił pełnomocnika obwinionej o wstrzymaniu się z czynnościami na podstawie art. 822 k.p.c , w odpowiedzi na co pełnomocnik obwinionej w piśmie z dnia 26.09.2007 r. wskazał, że nie ma podstaw do wstrzymania czynności egzekucyjnych. W rezultacie komornik przeprowadził egzekucję ze zdeponowanych przez pokrzywdzonego środków pieniężnych, i w dniu 28.09.2007 r. przekazał obwinionej kwotę 23.377,78 zł a postanowieniem z dnia 3.10.2007 r. zakończył postępowanie egzekucyjne wobec całkowitego zaspokojenia wierzyciela.

Na powyższe czynności pokrzywdzony złożył skargę na czynności Komornika z dnia 15.10.2007 r., która została oddalona postanowieniem Sądu Rejonowego [redacted] z dnia 11.08.2008 r. [redacted]

Sąd Rejonowy [redacted] postanowieniem z dnia 30.11.2007 r., [redacted] orzekł o wydaniu z rachunku depozytowego na rzecz pokrzywdzonego kwoty 14429,19 zł.

Na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego [redacted] z dnia 20.11.2007 r. o sprostowaniu, wnioskiem z dnia 24.01.2008 r. obwiniona wniosła do Sądu Rejonowego [redacted] o wydanie i przekazanie kwoty 1020 zł z pieniędzy złożonych na rachunku depozytowym przez pokrzywdzonego.

W dniu 06.02.2008 r. obwiniona wezwała pokrzywdzonego do dobrowolnej zapłaty kwoty 1.020 zł. Pokrzywdzony dokonał zapłaty w dniu 15.02.2008 r.

- dowód:-**
- wniosek z dnia 16.08.2007 r. o wszczęciu postępowania egzekucyjnego (k.610)
 - zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i zajęciu wierzytelności z dnia 24.08.2007 r. [redacted] (k.611)
 - pismo pokrzywdzonego z dnia 5.09.2007 r. (k.615-616)
 - pismo Komornika z dnia 24.09.2007 r. (k. 617)
 - pismo pełnomocnika obwinionej z dnia 26.09.2007 r. (k.619)
 - postanowienie Komornika z dnia 3.10.2007 r. o zakończeniu postępowania egzekucyjnego (k. 620)
 - skarga na czynności Komornika z dnia 15.10.2007 r. (k.621-624)
 - postanowienie Sądu Rejonowego w szczecinie z dnia 11.08.2008 r. [redacted] (k. 625-628)
 - karta rozliczeniowa [redacted] (k.634)
 - postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30.11.2007 r.
 - wniosek obwinionej z dnia 24.01.2008 r.
 - wezwanie do zapłaty z dnia 06.02.2008 r.
 - przelew bankowy z dnia 15.02.2008 r.

Na wniosek obwinionej z dnia 25.05.2007 r. pokrzywdzony został wpisany do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu. Obwiniona dokonała wykreślenia pokrzywdzonego z powyższego rejestru w dniu 4.12.2007 r.

- dowód:**
- powiadomienie o dokonaniu wpisu do Krajowego Rejestru Długów z dnia 28.05.2008 r. (k.468)
 - pismo z Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z dnia 31.08.2008 r. (k. 546)
 - pismo obwinionej z dnia 29.07.2008 r. (k.540)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Uwzględniając powyżej opisany stan faktyczny w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał stawiane obwinionej zarzuty za uzasadnione, a okoliczności faktyczne istotne dla ustalenia winy obwinionej za dostatecznie wyjaśnione.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Rzecznik Dyscyplinarny, po wszechstronnym zbadaniu okoliczności niniejszej sprawy dokonał prawidłowych ustaleń oraz ocen faktycznych i prawnych. W tym zakresie Sąd Dyscyplinarny przyjmuje je za swoje własne.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

Zgodnie art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, podejmując się prowadzenia sprawy radca prawny obowiązany jest ustalić z klientem lub z osobą go reprezentującą zakres świadczonej pomocy prawnej oraz zasady wynagrodzenia. Natomiast z treści art. 29 ust. 1 zd. 2 KERP wynika, że zasady ustalania wysokości wynagrodzenia powinny zostać uzgodnione z klientem przed przystąpieniem do świadczenia pomocy prawnej.

Z powyższych zasad wynika obowiązek radcy prawnego, by wysokość jego wynagrodzenia za reprezentowanie klienta w danej sprawie była określona umową i to zawartą między nimi przez przystąpieniem do świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego.

Z zasad tych wynika także, że owa wysokość wynagrodzenia lub zasady jego ustalenia w przyszłości muszą być dla klienta jasne i czytelne. Zasady te mają zatem na celu zapobieżenie sytuacjom, w których klient nie wie, jakie wynagrodzenie będzie miał w przyszłości zapłacić za udzieloną pomoc prawną.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całości podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] iż stawiane obwinionej zarzuty naruszenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegające na tym, iż:

- obwiniona zażądała od pokrzywdzonego zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości 6.100 zł za reprezentowanie go w sprawie egzekucji z wniosku Urzędu [REDAKTOWANE] jak również zażądała od pokrzywdzonego zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości 6.100 zł za reprezentowanie go w sprawie egzekucji wszczętej [REDAKTOWANE] które to wynagrodzenie nie było przewidziane w treści umowy, ani nie było objęte żadnym innym dodatkowym porozumieniem między stronami
- oraz na tym iż obwiniona nie wystąpiła w ustawowym terminie do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z żądaniem aktualizacji informacji o zobowiązaniu [REDAKTOWANE] po wydaniu prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy [REDAKTOWANE] z dnia 3.08.2006 r. okazały się uzasadnione.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego jedynie zarzut, że obwiniona nie wystąpiła w ustawowym terminie do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z żądaniem usunięcia informacji o zobowiązaniu [REDAKTOWANE] po uzyskaniu całkowitego zaspokojenia w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] pod sygn. [REDAKTOWANE] nie znalazł potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, w związku z czym nie mógł on zasługiwać na uwzględnienie.

W ocenie OSD, twierdzenie obwinionej, iż dodatkowe wynagrodzenie za reprezentowanie pokrzywdzonego w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym przez [REDAKTOWANE] przysługiwało jej na podstawie § 5 umowy zlecenia z dnia 1.03.2004 r. nie jest zasadne.

Co prawda § 5 umowy wskazywał, że obwinionej należą się koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym, bez rozróżnienia czy w sądowym czy administracyjnym, jednak w zakresie wysokości stawek odwoływał się wprost i wyraźnie do tych zawartych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, a to rozporządzenie w ogóle nie reguluje wysokości wynagrodzenia radcy prawnego w egzekucyjnym postępowaniu administracyjnym.

W związku z tym, że umowa zlecenia z dnia 1.03.2004r. nie zawierała wyraźnego określenia kwoty wynagrodzenia za reprezentowanie w egzekucji administracyjnej, ani nie przewiduje tego przywołane w umowie rozporządzenie, jak również brak jest zapisu umowy, że w przypadku egzekucji administracyjnej strony będą się posiłkować stawkami zawartymi w tym rozporządzeniu, a przewidzianymi dla egzekucji sądowej, to jedyny słuszny wniosek jest taki, że obwiniona i pokrzywdzony nie określili stawki za reprezentowanie go w toku egzekucji administracyjnej, a tym samym że czynności w tym postępowaniu obwiniona wykonywała w ramach ustalonego wynagrodzenia ryczałtowego.

Dlatego też obwiniona nie mogła w sposób jednostronny nałożyć na pokrzywdzonego dodatkowego wynagrodzenia, lecz wymagało to odrębnego porozumienia umownego między stronami, a takie nie zostało zawarte. Brak aktu prawnego regulującego stawki zastępstwa radcy prawnego w administracyjnym postępowaniu bynajmniej nie oznacza, że dla takich sytuacji właściwym do stosowania jest rozporządzenie z dnia 28.09.2002 r. Nie ma jednak przeszkód, by strony umówiły się na odpowiednie stosowanie tego rozporządzenia w przypadku reprezentowania strony w egzekucji administracyjnej. W niniejszej sprawie umowa z dnia 1.03.2004 r. takiego zapisu jednak nie przewidywała.

Obwiniona mając pełną świadomość tego, że toczy się wobec pokrzywdzonego egzekucja administracyjna wszczęta przez [REDAKTOWANE] oraz, że pokrzywdzony ma wysokie zaległości wobec [REDAKTOWANE] jako autor umowy zlecenia mogła stworzyć w niej zapisy na podstawie których mogłaby domagać się, niezależnie od wynagrodzenia ryczałtowego także dodatkowego wynagrodzenia.

Jak słusznie zauważył Rzecznik dyscyplinarny konieczność precyzyjnego określenia za jakie czynności i w jakiej wysokości radca prawny będzie domagał się wynagrodzenia jest szczególnie istotna, gdy strony łączy umowa tzw. stałej obsługi prawnej, na podstawie której klient płaci radcy prawnemu stałe miesięczne wynagrodzenie za świadczoną zwykle kompleksową pomoc prawną. W takiej sytuacji istnieje szczególnie potrzeba wyraźnego uregulowania w umowie, za jakie czynności radca prawny ma prawo domagać się od klienta dodatkowego wynagrodzenia, ponad umówiony ryczałt i w jakiej wysokości. Brak takich ustaleń prowadzi bowiem do uzasadnionego wniosku, że czynności te są objęte umówionym wynagrodzeniem ryczałtowym.

W niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości to, iż obwiniona chcąc zapewnić sobie dodatkowe wynagrodzenie za reprezentowanie pokrzywdzonego w egzekucjach administracyjnych, winna była zawrzeć odpowiednie postanowienie nakładające na pokrzywdzonego obowiązek zapłaty takiego wynagrodzenia w umowie zlecenia z dnia 1.03.2004 r., czego nie uczyniła. Ponadto ani przed przystąpieniem do reprezentowania pokrzywdzonego w postępowaniu z udziałem [REDAKTOWANE] ani w trakcie świadczenia pokrzywdzonemu pomocy prawnej w tym zakresie obwiniona nie zawarła z nim również ani ustnego ani pisemnego dodatkowego porozumienia w tym zakresie. Tym samym późniejsze żądanie obwinionej wobec pokrzywdzonego zapłaty kwoty 10.000 zł (12.200 zł brutto) za oba te postępowania należało ocenić jako sprzeczne z przywołanymi Zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Ponadto OSD podzielił także argumentację Rzecznika Dyscyplinarnego co do zarzutu naruszenia przez obwinioną zasady, wynikającej z art. 6 ust. 2 KERP, jednakże tylko w co do czynu polegającego na tym, że obwiniona nie wystąpiła w ustawowym terminie do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu z żądaniem aktualizacji informacji o zobowiązaniu [REDAKTOWANE] po wydaniu prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE] z dnia 3.08.2006 r. Jak wynika z przepisów ustawy z dnia 14.02.2003r. o udostępnianiu informacji gospodarczych uprawnienie przedsiębiorcy do udostępniania informacji gospodarczych dotyczących wiarygodności płatniczej w tym danych o zwłóce w wykonywaniu zobowiązań pieniężnych innego przedsiębiorcy zostało w sposób ścisły powiązane z obowiązkiem niezwłocznego aktualizowania w Krajowym Rejestrze Długów informacji wpisanych do

tego rejestru w razie zmiany okoliczności, jak i obowiązkiem niezwłocznego wykreślenia z rejestru gdy odpadnie przyczyna dla jakiej informacje te zostały w tym rejestrze umieszczone.

Spełnienie obowiązku dbania o godność zawodu w życiu prywatnym oznacza powinność radcy prawnego do przestrzegania przepisów prawa na każdym polu działania, także gdy poszukuje on ochrony swych praw.

Skoro więc, obwiniona jako wierzyciel pokrzywdzonego skorzystała z przysługującego jej uprawnienia do wpisania go jako dłużnika do Krajowego Rejestru Długów, to obowiązkiem obwinionej było także złożenie w ustawowym terminie wniosku o aktualizację informacji o zobowiązaniu pokrzywdzonego. Za nieprzekonywujące uznał Sąd tłumaczenie obwinionej iż brak aktualizacji nie spowodował żadnych ujemnych następstw w majątku poszkodowanego, ani nie wywołał jakiejkolwiek szkody dla pokrzywdzonego, jak również że to pokrzywdzony powinien o takiej aktualizacji pamiętać. Powstanie szkody nie jest bowiem podstawą do uznania istnienia winy obwinionej lub jej braku.

OSD nie podzielił jedynie stanowiska Rzecznika w kwestii zarzutu nie wystąpienia przez obwinioną w ustawowym terminie do Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S. A we Wrocławiu żądaniem usunięcia informacji o zobowiązaniach [REDAKTOWANE] po uzyskaniu całkowitego zaspokojenia w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE] pod sygn. [REDAKTOWANE] Sąd zważył, że zobowiązanie zostało w sposób całkowity zaspokojone przez pokrzywdzonego dopiero w lutym 2008 r., podczas gdy już w grudniu 2007 r. obwiniona ze stosownym wnioskiem o wykreślenie wpisu dot. pokrzywdzonego wystąpiła.

Zdaniem OSD zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie budzi wątpliwości iż w niniejszej sprawie doszło w zachowaniu radcy prawnego do działań sprzecznych z w/w zasadami wynikającymi z KERP.

W tym stanie rzeczy zasadne jest wymierzenie obwinionej kary, jak w sentencji orzeczenia. Sąd uwzględniając fakt, iż obwiniona nie była dotychczas karana oraz uwzględniając Jej zachowanie i postawę w trakcie postępowania wyjaśniającego i w trakcie samej rozprawy uznał, iż zastosowana wobec obwinionej kara jest karą adekwatną do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych uwzględniając nakład pracy oraz ilość posiedzeń Sądu. Na koszty te składają się następujące wydatki: wynagrodzenie członków Sądu Dyscyplinarnego w łącznej wysokości 2.400 zł, wynagrodzenie protokolanta w łącznej wysokości 240 zł, wynagrodzenie Rzecznika Dyscyplinarnego w kwocie 700 zł oraz koszty korespondencji w łącznej wysokości 94,45 zł.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Rady Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [REDAKTOWANE] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

Ewa Piotrowska

Debnoska

Matyja